

Udtalelser vilde være gaaede i en ganske modsat Retning. Meningen med dette Lovforslag er, at man ikke skal beholde et Lovbud, som ikke overholdes og ikke kan overholdes. Lovbuddet angaaende Gymnastikundervisningen paa Landet overholdes ikke. — Gymnastikundervisningen bliver, saavidt jeg kender Forholdene, næsten slet ikke dreven paa Landet — og det kan ikke overholdes, thi ved Loven af 1855 er den øverste Klasse i Skolen fritaget for Skolegang om Sommeren; det er vel overladt til Sogneforstanderskabets Afgjørelse, men jeg troer det i Almindelighed er Tilfældet, at øverste Klasse fritages for at søge Skolen om Sommeren, og det er jo dog øverste Klasse, der nærmest skulde have Nytte af Gymnastikundervisningen, og det er kun om Sommeren, at Gymnastikundervisningen paa Landet kan drives. Jeg troer derfor, at det er rigtigt, naar jeg siger, at det bestaaende Lovbud ikke bliver overholdt og at det ikke kan overholdes. Jeg troer, at denne Sag befinder sig paa et Standpunkt, hvorpaa den ikke bør blive staaende; enten maa man ganske ophæve Gymnastikundervisningen paa Landet, og det antager jeg for mit Bedkommende for det Heldigste, eller ogsaa skal man ordne den paa en mere hensigtsmæssig og tidsvarende Maade. Jeg stemmer derfor for dette Lovforslag gennem alle Stadier; thi, jeg gjentager, saalænge Gymnastikundervisningen ikke er ordnet paa en mere hensigtsvarende Maade, end den nu er, er den efter min Opfattelse aldeles forkastelig.

Safs: Jeg skal med saa Ord tillade mig at bekræfte og slutte mig til, hvad den sidste ærede Rigsdagsmand anførte. Forholdet paa Øerne kender jeg vel ikke saa nøje, men hvad Sylland og navnlig Nørre-Sylland angaaer, maa

jeg for mit Bedkommende gjentage, hvad han sagde. Den øverste Klasse i Landsbyskolerne er jo aldeles fritaget for Skolegang om Sommeren, hvad der jo er lovligt, og deri ligger jo Umuligheden af, at denne Klasse kan øves i Gymnastiken. — Med Hensyn til Sagen i dens Almindelighed forekommer det mig, at der er en vis Righed imellem den befalede Gymnastikundervisning og den tidligere befalede indbyrdes Undervisning; begge Dele ere en Slags Efterligning af, hvad der finder Sted i Ulandet. Finde de paa Et eller Andet i Frankrig eller Tyskland, skulle vi strax efterligne det, for at enkelte Rejsende, naar de komme hertil, kunne finde det ganske herligt og forundre sig over at see saadanne Mønsterskoler, hvor vi kunne „besfermachen“ endog ligeoverfor Tyskerne. Der er Ingen, der vil nægte, at den indbyrdes Undervisning i enkelte større Skoler kan have sit Gavn, og der er heller Ingen, der nægter, at en gymnastisk Uddannelse, navnlig i Stæderne, kan være af en overordentlig heldig Virkning for Børnene, som en Leg og Lægemiddel betragtet; men paa Landet trænge Børnene virkelig ikke dertil, og naar Forholdene ere saadanne, at denne Undervisning ikke kan udføres tilfredsstillende, er det det Naturlige, at der gives en Henstand dermed, saaledes som det foresliggende Forslag tilraader. Jeg troer, at man meget godt kan overlade til Sogneforstanderskaberne at bedømme, hvor en saadan Henstand skal gives eller ikke, thi i vor Tid ere vistnok alle Sogneforstanderskaber saa oplyste, at de ikke ville bestemme, at enten det ene eller det andet Sag ikke skal drives ved Skolerne, naar de locale Forhold tillade det, men at de tværtimod ville søge, at Undervisningen drives paa en bedre og bedre Maade.